

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3615/2568

นาง น. โจทก์ นาย ฎ. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1474, ป.พ.พ. มาตรา 1534, ป.วิ.พ. มาตรา 84/1, ป.วิ.พ. มาตรา 177, พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 6, พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 182/1

ย่อ / หลักกฎหมาย

การกระทำความผิดย่อมเป็นไปตามคำฟ้องและคำให้การ หากศาลชั้นต้นกำหนดการกระทำความผิดไม่ถูกต้อง ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์ย่อมมีอำนาจกำหนดการกระทำความผิดใหม่ให้ถูกต้องเสียได้ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ การที่โจทก์ฟ้องขอแบ่งสินสมรสที่มีอยู่กับจำเลย หากจำเลยให้การปฏิเสธว่าไม่เคยมีสินสมรสตั้งที่โจทก์กล่าวอ้างอยู่เลยตามที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัย การกระทำความผิดย่อมตกอยู่แก่โจทก์ แต่จำเลยให้การรับว่าเคยมีสินสมรสตั้งที่โจทก์กล่าวอ้างอยู่ โดยยกข้อต่อสู้ว่าสินสมรสดังกล่าวไม่มีอยู่แล้วในภายหลัง จึงเป็นคำให้การรับข้อเท็จจริงในทรัพย์สินตามฟ้องแล้ว แต่กล่าวอ้างข้อเท็จจริงขึ้นมาใหม่ การกระทำความผิดย่อมตกแก่จำเลย ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 84/1 ประกอบ พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 6 การที่โจทก์ฟ้องว่ามีทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างสมรส อันเป็นสินสมรส โดยโจทก์มีรายการจดทะเบียนรถยนต์แสดงให้เห็นว่าขณะฟ้องคดีจำเลยเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ แต่จำเลยไม่ได้ให้การถึง จึงถือว่าจำเลยยอมรับข้อเท็จจริงตามคำฟ้องของโจทก์แล้ว และต้องห้ามมิให้จำเลยนำพยานเข้าสืบเพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้เห็นเป็นอื่นแต่อย่างใด รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้ารุ่น FJ CRUISER 4.0 สีฟ้าขาว หมายเลขทะเบียน ขง 2222 สงขลา โจทก์มีรายการจดทะเบียนรถยนต์มาแสดงให้เห็นว่าขณะฟ้องจำเลยเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ แต่จำเลยให้การปฏิเสธว่าจำเลยได้จำหน่ายรถยนต์คันดังกล่าวไปแล้วในราคา 2,000,000 บาท ถือว่าจำเลยกล่าวอ้างข้อเท็จจริงขึ้นมาใหม่ การกระทำความผิดตกแก่จำเลย และรถแทรกเตอร์ ยี่ห้อฮิตาชิ สีส้ม หมายเลขทะเบียน ตค 2109 สงขลา รถยนต์ยี่ห้อ มิตซูบิชิ สีฟ้า หมายเลขทะเบียน กอ 6156 สงขลา รถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า สีดำ หลายเลขทะเบียน 1 กก สงขลา 9715 รถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า สีแดง หมายเลขทะเบียน คพว สงขลา 630 รถจักรยานยนต์ยี่ห้อซูซูกิ สีดำแดง หมายเลขทะเบียน คยธ สงขลา 680 รถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า สีฟ้าขาว หมายเลขทะเบียน งนข สงขลา 495 รถยนต์ยี่ห้อ อีซูซุ สีขาว หมายเลขทะเบียน บบ 2320 ปราจีนบุรี และรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า สีเทา คันหมายเลขทะเบียน นค 5101 พระนครศรีอยุธยา โจทก์มีรายการจดทะเบียนรถยนต์แสดงให้เห็นว่าขณะฟ้องคดีจำเลยเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ แต่จำเลยให้การปฏิเสธว่า ทรัพย์สินบางรายการเป็นทรัพย์สินของครอบครัวจำเลย บางรายการเป็นสินสมรสโดยทรัพย์สินทั้งหมดถูกจำหน่ายในระหว่างอยู่กินฉันสามีภริยากับโจทก์ บางรายการเป็นสินส่วนตัวของจำเลย หาใช่สินสมรส คำให้การของจำเลยไม่ขัดแย้งโดยไม่แยกแยะว่ารถยนต์คันใดเป็นของครอบครัวจำเลย เป็นสินสมรส หรือเป็นสินส่วนตัว จึงเป็นคำให้การที่ไม่ขัดแย้งตาม ป.วิ.พ. มาตรา 177 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 182/1 วรรคสอง ถือว่าจำเลยรับข้อเท็จจริงตามคำฟ้องของโจทก์แล้ว ส่วนที่จำเลยกล่าวอ้างว่าจำหน่ายทรัพย์สินไปหมดแล้วนั้น ตาม ป.พ.พ. มาตรา 1534 บัญญัติว่า "สินสมรสที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจำหน่ายไปเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียว

กิติ จำหน่ายไปโดยเจตนาทำให้คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งเสียหายกิติ... จงใจทำลายให้สูญหายไปกิติ ให้
ถือเสมือนว่าทรัพย์สินนั้นยังคงมีอยู่เพื่อจัดแบ่งสินสมรสตามมาตรา 1533 ..." จึงขอบท
ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษจะวินิจฉัยว่าคำให้การที่จำเลยอ้างว่าได้จำหน่ายสินสมรสไปแล้วมา
ลอย ๆ เป็นการกล่าวอ้างว่าจำเลยจำหน่ายสินสมรสไปเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียวให้ถือเสมือนว่า
สินสมรสนั้นยังคงมีอยู่เพื่อจัดแบ่งสินสมรสตามบทบัญญัติดังกล่าว ตามคำฟ้องโจทก์มี
พยานหลักฐานยืนยันได้ว่าขณะอยู่กินฉันสามีภริยากับจำเลย โจทก์เป็นผู้ดูแลฟาร์มวัวทั้งหมด
จำเลยให้การปฏิเสธว่าได้จำหน่ายวัวทั้งหมดไปเป็นเงิน 1,000,000 บาท เนื่องจากประสบภาวะ
ขาดทุน มิได้ปฏิเสธว่ามีใช้สินสมรส เท่ากับจำเลยกล่าวอ้างข้อเท็จจริงขึ้นมาใหม่ ภาระการพิสูจน์
ย่อมตกแก่จำเลย แต่จำเลยไม่มีพยานหลักฐานใด ๆ มานำสืบให้เห็นตามที่กล่าวอ้าง ข้อเท็จจริงจึง
รับฟังได้ตามคำฟ้อง ตามคำฟ้องโจทก์มีพยานหลักฐานยืนยันว่ามีไม้ซุงและไม้แผ่นดังกล่าวจริง
จำเลยให้การปฏิเสธว่าไม้บางส่วนเป็นของบุคคลภายนอก บางส่วนเป็นสินสมรสซึ่งได้แปรรูปเป็น
เฟอร์นิเจอร์แล้ว โดยกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่แยกแยะให้เห็นว่า ไม้ส่วนใดเป็นของบุคคลภายนอก ส่วน
ใดเป็นสินสมรส กรณีจึงเป็นคำให้การไม่ขัดแย้ง ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 177 วรรคสอง ประกอบ
พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา
182/1 วรรคสอง ถือว่าจำเลยยอมรับข้อเท็จจริงตามคำฟ้องแล้ว ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษไม่
จำต้องวินิจฉัย ต้องฟังว่าสินสมรสดังกล่าวมีอยู่จริง ตามคำฟ้องโจทก์อ้างว่า พระเครื่องเป็น
สินสมรสโดยมีพยานหลักฐาน คือ บัญชีคุมพระและภาพถ่ายพระเครื่อง ซึ่งมีบันทึกการเจรจา
ส่งมอบทรัพย์สินและยึดทรัพย์สินประกอบคดี ที่โจทก์ส่งมอบพระเครื่องให้แก่จำเลย 187 องค์ ส่วน
จำเลยให้การปฏิเสธว่า พระเครื่องเป็นสินส่วนตัวและได้จำหน่ายให้แก่บุคคลภายนอกไปหมดสิ้น
แล้ว กรณีจึงเข้าข้อสันนิษฐานตาม ป.พ.พ. มาตรา 1474 วรรคสอง ที่ว่า "ถ้ากรณีเป็นที่สงสัยว่า
ทรัพย์สินอย่างหนึ่งเป็นสินสมรสหรือไม่ ให้สันนิษฐานไว้เป็นสินสมรส" จำเลยย่อมมีภาระ
การพิสูจน์ ส่วนที่จำเลยให้การว่าพระเครื่องที่ได้มาระหว่างสมรสเป็นพระเครื่องที่ไม่ปรากฏใน
คำฟ้อง จำเลยจึงมีภาระการพิสูจน์เช่นกัน แต่จำเลยนำสืบพยานหลักฐานโดยมี พ.มาเบิกความเป็น
พยาน ซึ่งพยานปากดังกล่าวเป็นเพียงผู้มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับการดูพระเครื่อง หาใช่พยาน
ที่รู้เห็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการได้พระเครื่องของจำเลยมาว่าเป็นการได้มาระหว่างสมรสหรือไม่
จำเลยเองซึ่งเป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์กลับไม่มาเบิกความต้องถือว่าจำเลยไม่สามารถนำสืบหักล้าง
ข้อสันนิษฐานได้ตาม ป.พ.พ. มาตรา 1474 วรรคสอง ได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้พิพากษาให้โจทก์กับจำเลยหย่าขาดจากกัน หากจำเลยไม่ยอม
ปฏิบัติ ให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย ให้โจทก์เป็นผู้มีอำนาจปกครองบุตร
ผู้เยาว์และใช้อำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์แต่เพียงผู้เดียว ให้จำเลยแบ่งปันทรัพย์สินอันเป็นสินสมรส
ให้แก่โจทก์ครึ่งหนึ่ง รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 198,306,929.50 บาท หากไม่สามารถตกลงกันได้หรือ
จำเลยเพิกเฉยให้นำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดแล้วนำเงินที่ได้มาแบ่งปันกันระหว่างโจทก์กับ
จำเลยต่อไป หากจำเลยไม่ยอมปฏิบัติภายใน 30 วัน ให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนา
ของจำเลย และให้จำเลยเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการดำเนินการแบ่งปันกันทั้งหมด ให้จำเลยจ่าย
ค่าเลี้ยงชีพแก่โจทก์เป็นเงิน 1,320,000 บาท และในอัตราเดือนละ 30,000 บาท นับถัดจากวันฟ้อง
เป็นต้นไปจนกว่าโจทก์จะสมรสใหม่ กับให้จำเลยชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์เป็นเงิน

2,200,000 บาท และในอัตราเดือนละ 50,000 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าบุตรผู้เยาว์จะบรรลุนิติภาวะ จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ระหว่างพิจารณา ในวันนัดไกล่เกลี่ยและชี้สองสถาน ศาลชั้นต้นมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งรับฟ้อง และมีคำสั่งใหม่เป็นไม่รับฟ้องในส่วนของที่ดินโฉนดเลขที่ 3257, 3847, 4949 และ 4950 ซึ่งมีชื่อบุคคลภายนอกถือกรรมสิทธิ์ และไม่รับฟ้องในส่วนของคำขอแบ่งหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ต่อมาโจทก์แถลงขอสละประเด็นตามคำฟ้องในส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ 24106 เนื้อที่ 35 ไร่ 96.4 ตารางวา ราคาประเมินประมาณ 21,000,000 บาท ศาลชั้นต้นอนุญาต และให้จำหน่ายคำฟ้องข้อดังกล่าวจากสารบบความ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้โจทก์กับจำเลยหย่าขาดกัน ให้โจทก์กับจำเลยเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์ร่วมกัน แต่ให้โจทก์เป็นผู้มีอำนาจกำหนดถิ่นที่อยู่รวมถึงเรื่องการศึกษาของบุตรผู้เยาว์เพียงฝ่ายเดียว ให้จำเลยชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์แก่โจทก์ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2560 ถึงเดือนพฤษภาคม 2565 เป็นเวลา 62 เดือน ในอัตราเดือนละ 18,000 บาท เป็นเงิน 1,116,000 บาท และตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2565 จนกว่าบุตรผู้เยาว์จะสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ในอัตราเดือนละ 25,000 บาท และตั้งแต่วันที่บุตรผู้เยาว์ศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจนกว่าจะบรรลุนิติภาวะ ในอัตราเดือนละ 30,000 บาท ให้แบ่งสินสมรส คือ ที่ดินโฉนดเลขที่ 27334 เลขที่ดิน 1137 เนื้อที่ 2 งาน ที่ดินโฉนดเลขที่ 27365 เนื้อที่ 13 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 76228 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง เนื้อที่ 1 ไร่ 12 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 30070 เนื้อที่ 3 งาน 57 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 30071 เนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 43 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 16625 เนื้อที่ 6 ไร่ 66.7 ตารางวา พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ที่ดินโฉนดเลขที่ 16564 เนื้อที่ 2 ไร่ 25.6 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 16565 เนื้อที่ 1 ไร่ 2 งาน 93.1 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 1605 เนื้อที่ 6 ไร่ 2 งาน 37.4 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 2084 เนื้อที่ 4 ไร่ 2 งาน 29.3 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 31672 เนื้อที่ 5 ไร่ 3 งาน 79.5 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 31673 เนื้อที่ 19 ไร่ 81.2 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 33272 เนื้อที่ 29 ไร่ 3 งาน 26.3 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 33273 เนื้อที่ 33 ไร่ 94.9 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 33400 เนื้อที่ 26 ไร่ 1 งาน 50 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 36867 เนื้อที่ 11 ไร่ 30.9 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 38552 เนื้อที่ 2 ไร่ 31.9 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 3257 เนื้อที่ 2 ไร่ 1 งาน 4 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 3847 เนื้อที่ 1 ไร่ 2 งาน 17 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 4949 เนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 69 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 4950 เนื้อที่ 4 ไร่ 11 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 36952 เนื้อที่ 28 ไร่ 10.5 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 43276 เนื้อที่ 27.2 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 182249 เนื้อที่ 17 ไร่ 77.4 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 58627 เนื้อที่ 3 งาน 4.8 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 58628 เนื้อที่ 2 งาน 79.9 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 143911 เนื้อที่ 1 ไร่ 33.6 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 241340 เนื้อที่ 3.8 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 241341 เนื้อที่ 4.8 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 251085 เนื้อที่ 95 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 251086 เนื้อที่ 33.5 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 251087 เนื้อที่ 33.3 ตารางวา ที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เลขที่ 154 เนื้อที่ 25 ตารางวา ที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เลขที่ 16335 เนื้อที่ 118 ไร่ 3 งาน 14 ตารางวา ที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เลขที่ 16336 เนื้อที่ 58 ไร่ ที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เลขที่ 1266 เนื้อที่ 28 ไร่ 1 งาน 69 ตารางวา ที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เลขที่ 1898 เนื้อที่ 44 ไร่ 72 ตารางวา ที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เลขที่ 1899 เนื้อที่ 1 ไร่ 2 งาน 98 ตารางวา ที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เลขที่ 1902 เนื้อที่ 1 ไร่ 3 งาน 19

ตารางวา ที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เลขที่ 1903 เนื้อที่ 1 ไร่ 3 งาน 64 ตารางวา
 ตารางวา ที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เลขที่ 1904 เนื้อที่ 1 ไร่ 3 งาน 48 ตารางวา
 ตารางวา ที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เลขที่ 1905 เลขที่ดิน 901 เนื้อที่ 1 ไร่ 2 งาน 29 ตารางวา และเลขที่ 1907 เลขที่ดิน 101 เนื้อที่ 1 ไร่ 1 งาน 62 ตารางวา ห้างชุด
 อาคาร บ. โฉนดที่ดินเลขที่ 61394 และ 61395 และพระรูปหล่อลอยองค์ เนื้อทองคำ มหาลมาไอ้
 ไข่ วัดเจดีย์ ให้โจทก์กับจำเลยฝ่ายละกึ่งหนึ่ง หากตกลงกันไม่ได้ให้ประมูลราคากันระหว่างโจทก์กับ
 จำเลยแล้วนำเงินมาแบ่งกัน แต่หากยังตกลงกันไม่ได้ก็ให้นำทรัพย์สินดังกล่าวออกขายทอดตลาด
 แล้วนำเงินมาแบ่งกันคนละครึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1364 คำขออื่น
 นอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์และจำเลยอุทธรณ์โดยโจทก์ได้รับอนุญาตให้
 ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลบางส่วน ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูเด็กชาย ว. บุตรผู้เยาว์ นับตั้งแต่เดือน
 มิถุนายน 2565 เป็นต้นไปจนกว่าบุตรผู้เยาว์จะมีอายุครบ 17 ปีบริบูรณ์ ในอัตราเดือนละ 25,000
 บาท และนับตั้งแต่บุตรผู้เยาว์มีอายุ 17 ปี ขึ้นไปจนกว่าจะบรรลุนิติภาวะ ในอัตราเดือนละ 30,000
 บาท ให้จำเลยแบ่งทรัพย์สินอันเป็นสินสมรส คือ แบ่งวัวที่เลี้ยงในฟาร์มวัวให้แก่โจทก์กึ่งหนึ่ง หาก
 แบ่งไม่ได้ให้จำเลยชำระเงินค่าวัวเป็นเงิน 750,000 บาท และแบ่งไม้แผ่นและไม้ซุงที่เก็บไว้ที่บ้าน
 ที่โกดัง และที่โรงเรือนสองชั้น ให้แก่โจทก์กึ่งหนึ่ง หากแบ่งไม่ได้ให้จำเลยชำระเงินค่าไม้แผ่นและ
 ไม้ซุงเป็นเงิน 1,500,000 บาท สำหรับรายการรถยนต์ รถจักรยานยนต์ และรถแทรกเตอร์ คือ
 รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า รุ่น HILUX สีขาว หมายเลขทะเบียน กท 3113 สงขลา รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า รุ่น
 VELLFIRE 2.4 สีดำ หมายเลขทะเบียน กอ 8888 สงขลา และรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า รุ่น Fortuner
 สีขาว หมายเลขทะเบียน 3 กฏ 6458 กรุงเทพมหานคร หรือ ขง 1 สงขลา รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า รุ่น
 FJ CRUISER 4.0 สีฟ้าขาว หมายเลขทะเบียน ขง 2222 สงขลา รถแทรกเตอร์ ยี่ห้อฮิตาชิ สีส้ม
 หมายเลขทะเบียน ตค 2109 สงขลา รถยนต์ยี่ห้อมิตซูบิชิ สีฟ้า หมายเลขทะเบียน กอ 6156 สงขลา
 รถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า สีดำ หมายเลขทะเบียน 1 กก สงขลา 9715 รถจักรยานยนต์ยี่ห้อ
 ฮอนด้า สีแดง หมายเลขทะเบียน คพว สงขลา 630 รถจักรยานยนต์ยี่ห้อซูซูกิ สีดำแดง หมายเลข
 ทะเบียน คยธ สงขลา 680 รถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า สีฟ้าขาว หมายเลขทะเบียน นนข
 สงขลา 495 รถยนต์ยี่ห้อฮิซุซุ สีขาว หมายเลขทะเบียน บบ 2320 ปราชินบุรี และรถยนต์ยี่ห้อ
 โตโยต้า สีเทา หมายเลขทะเบียน นค 5101 พระนครศรีอยุธยา กับรายการพระเครื่อง คือ
 หลวงปู่ทวด กล่อง A ลำดับ A2 รุ่นเตารีด เนื่อนวะ (พิมพ์เมฆพัฒน์) สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด
 กล่อง A ลำดับ A3 รุ่นเตารีด เนื่อนวะ (พิมพ์เมฆพัฒน์) สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล่อง A ลำดับ
 A4 รุ่นเตารีด เนื่อนวะ(ฉ.) (เบอร์ 139) (4ฉ) สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล่อง A ลำดับ A6
 รุ่นเตารีด เนื่อนวะ(ฉ.) (เบอร์ 284) (1ฉ) สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล่อง A ลำดับ A8 รุ่นเตารีด A
 เนื่อนวะ สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล่อง A ลำดับ A9 รุ่นเตารีด A เนื่อนวะ สร้างปีที่ 2505
 หลวงปู่ทวด กล่อง A ลำดับ A13 รุ่นเตารีด A เนื่อนวะ สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล่อง A ลำดับ
 A16 เลขใต้ฐาน เบอร์ 425 สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล่อง A ลำดับ A17 เลขใต้ฐาน เบอร์ 510
 สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล่อง B ลำดับ B1 เตารีด (โลหะผสมพิม A) สร้างปีที่ 2505
 หลวงปู่ทวด กล่อง B ลำดับ B3 เตารีด (โลหะผสมพิม A) สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล่อง B ลำดับ
 B5 เตารีด (โลหะผสมพิม A) สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล่อง B ลำดับ B9 เตารีด (โลหะผสมพิม
 A) สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล่อง C ลำดับ C6 เตารีด อัลปาเซ่ สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด

กล้อง C ลำดับ C8 เตาไรต์ อัลปาเซ่ สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล้อง C ลำดับ C11 เตาไรต์
 หน้าใหญ่ (เตาไรต์เล็ก) สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล้อง C ลำดับ C13 เตาไรต์เล็ก สร้างปีที่ 2505
 หลวงปู่ทวด กล้อง C ลำดับ C15 เตาไรต์เล็ก แข็งซิด สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล้อง C ลำดับ C19
 เตาไรต์ พิมพ์กลางไม้ปื้ม สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล้อง C ลำดับ C20 เตาไรต์ พิมพ์กลางไม้ปื้ม
 สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล้อง C ลำดับ C21 พระกริ่ง บัวรอบ สร้างปีที่ 2508 หลวงปู่ทวด กล้อง
 D ลำดับ D1 หลังเตาไรต์ เนื้อเหลือง (พิมพ์เมฆพัฒน์) สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล้อง D ลำดับ D2
 หลังเตาไรต์ เนื้อเหลือง (พิมพ์เมฆพัฒน์) สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล้อง D ลำดับ D10 เตาไรต์ พิมพ์
 B สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล้อง D ลำดับ D11 เตาไรต์ พิมพ์ C สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด
 กล้อง D ลำดับ D13 ปื้มซ้า บ็อกแตก สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล้อง D ลำดับ D16 ปื้มซ้า
 สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล้อง D ลำดับ D17 ปื้มซ้า 2 ชาย สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล้อง D
 ลำดับ D18 เตาไรต์ หน้าจีน สร้างปีที่ 2508 หลวงปู่ทวด กล้อง D ลำดับ D19 หลังหนังสือ ตัว (ท.)
 สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล้อง D ลำดับ D23 หลังหนังสือเล็ก (ว.) สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด
 กล้อง E ลำดับ E1 ชีคอ แจกกรรมการ สร้างปีที่ 2509 หลวงปู่ทวด กล้อง E ลำดับ E2 เหรียญเสมา
 รุ่น 3 (อัลปาก้า) สร้างปีที่ 2504 หลวงปู่ทวด กล้อง E ลำดับ E3 เหรียญเสมา 2 จุด สร้างปีที่ 2504
 หลวงปู่ทวด กล้อง E ลำดับ E4 เหรียญเสมาทองแดง สร้างปีที่ 2504 หลวงปู่ทวด กล้อง E ลำดับ E5
 เหรียญเสมาทองแดง สร้างปีที่ 2504 หลวงปู่ทวด กล้อง E ลำดับ E6 เหรียญเสมา (อัลปาก้า)
 สร้างปีที่ 2504 หลวงปู่ทวด กล้อง E ลำดับ E8 น้ำเต้าหน้าหนุ่ม สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล้อง E
 ลำดับ E9 น้ำเต้าหน้าแก่ สร้างปีที่ 2505 หลวงปู่ทวด กล้อง E ลำดับ E10 เหรียญไขปลา รุ่น 4 10
 ชิด สร้างปีที่ 2504 หลวงปู่ทวด กล้อง E ลำดับ E11 รุ่น 4 ไขปลา สร้างปีที่ 2504 หลวงปู่ทวด กล้อง
 E ลำดับ E12 ใบสาเก หน้าแก่ สร้างปีที่ 2508 หลวงปู่ทวด กล้อง E ลำดับ E13 เหรียญไขปลาใหญ่
 พุดย้อย รุ่น 2 สร้างปีที่ 2502 หลวงปู่ทวด กล้อง E ลำดับ E14 เหรียญ 5 เหลี่ยม สร้างปีที่ 2504
 หลวงปู่ทวด กล้อง E ลำดับ E15 เหรียญ 5 เหลี่ยม สร้างปีที่ 2504 หลวงปู่ทวด กล้อง E ลำดับ E18
 รูปถ่ายหลวงปู่ทวด สร้างปีที่ 2504 หลวงปู่ทวด กล้อง E ลำดับ E21 เม็ดแดง หน้าผากสีเส้น
 สร้างปีที่ 2504 หลวงปู่ทวด กล้อง F ลำดับ F2 เนื้อคลั่ง (หัวมีขีด) กล้อง F ลำดับ F7 ปลัดขิก
 หลวงพ่อแปลก และกล้อง F ลำดับ F12 ตะกรุด (อาจารย์นำ) ให้โจทก์กับจำเลยแบ่งกันคนละ
 กิ่งหนึ่ง หากตกลงกันไม่ได้ให้ประมูลราคากันระหว่างโจทก์กับจำเลยแล้วนำเงินมาแบ่งกัน แต่หาก
 ยังตกลงกันไม่ได้ก็ให้นำทรัพย์สินดังกล่าวออกขายทอดตลาดแล้วนำเงินมาแบ่งกันคนละกิ่งหนึ่ง
 ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1364 ให้ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้นในส่วนที่
 พิพากษาให้โจทก์กับจำเลยแบ่งที่ดินโฉนดเลขที่ 3257 เนื้อที่ 2 ไร่ 1 งาน 4 ตารางวา ที่ดินโฉนด
 เลขที่ 3847 เนื้อที่ 1 ไร่ 2 งาน 17 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 4949 เนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 69 ตารางวา
 และที่ดินโฉนดเลขที่ 4950 เนื้อที่ 4 ไร่ 11 ตารางวา กันคนละกิ่งหนึ่งนั้นเสีย นอกจากที่แก้ไข
 เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยฎีกา โดย
 ได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความ
 มีได้โต้เถียงกันในชั้นฎีกาฟังยุติว่า โจทก์กับจำเลยจดทะเบียนสมรสกันเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2551 มี
 บุตรด้วยกันคือเด็กชาย ว. พักอาศัยอยู่ด้วยกันที่จังหวัดสงขลา เมื่อประมาณเดือนกุมภาพันธ์ 2560
 โจทก์กับจำเลยมีเหตุทะเลาะวิวาทกัน โจทก์ออกจากบ้านพักอาศัยพาบุตรผู้เยาว์ไปอยู่ที่
 กรุงเทพมหานครและจังหวัดสมุทรปราการ โดยไม่ได้กลับไปอยู่กินฉันสามีภริยากับจำเลยอีก คดีใน
 ส่วนที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษวินิจฉัยว่าโจทก์กับจำเลยสมภารใจแยกกันอยู่

เพราะเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาได้โดยปกติสุขตลอดมาเกินสามปี มีเหตุให้หย่าขาดจากกัน โจทก์ไม่มีสิทธิเรียกค่าเลี้ยงชีพจากจำเลย โจทก์กับจำเลยเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์ร่วมกัน แต่ให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจในการกำหนดถิ่นที่อยู่และการศึกษาของบุตรผู้เยาว์เพียงฝ่ายเดียว จำเลยต้องชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์แก่โจทก์และจำเลยต้องแบ่งสินสมรสที่เป็นที่ดินและที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ห้องชุดอาคาร บ. และพระรูปหล่อลอยองค์เนื้อทองคำ มหาลามไอ้ไข่ วัดเจดีย์ ให้แก่โจทก์กึ่งหนึ่ง ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ 3257 เนื้อที่ 2 ไร่ 1 งาน 4 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 3847 เนื้อที่ 1 ไร่ 2 งาน 17 ตารางวา ที่ดินโฉนดเลขที่ 4949 เนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 69 ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ 4950 เนื้อที่ 4 ไร่ 11 ตารางวา ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษาให้ยกฟ้อง จึงเป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์ พิเศษ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการแรกว่า รถยนต์ รถจักรยานยนต์ และรถแทรกเตอร์ เป็นสินสมรสระหว่างโจทก์กับจำเลยหรือไม่ เห็นว่า ภาระการพิสูจน์ย่อมเป็นไปตามคำฟ้องและคำให้การ หากศาลชั้นต้นกำหนดภาระการพิสูจน์ไม่ถูกต้อง ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์ พิเศษ ย่อมมีอำนาจกำหนดภาระการพิสูจน์ใหม่ให้ถูกต้องเสียได้ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ การที่โจทก์ฟ้องขอแบ่งสินสมรสที่มีอยู่กับจำเลย หากจำเลยให้การปฏิเสธว่าไม่เคยมีสินสมรสตั้งที่โจทก์กล่าวอ้างอยู่เลยตามที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัย ภาระการพิสูจน์ย่อมตกอยู่กับโจทก์ แต่จำเลยให้การรับว่าเคยมีสินสมรสตั้งที่โจทก์กล่าวอ้างอยู่ โดยยกข้อต่อสู้ว่าสินสมรสดังกล่าวไม่มีอยู่แล้วในภายหลัง จึงเป็นคำให้การรับข้อเท็จจริงในทรัพย์สินตามฟ้องแล้ว แต่กล่าวอ้างข้อเท็จจริงขึ้นมาใหม่ ภาระการพิสูจน์ย่อมตกแก่จำเลย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 84/1 ประกอบพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 6 การที่โจทก์ฟ้องว่ามีทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างสมรส อันเป็นสินสมรส เป็นรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า รุ่น HILUX สีขาว หมายเลขทะเบียน กท 3113 สงขลา รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า รุ่น VELLFIRE 2.4 สีดำ หมายเลขทะเบียน กอ 8888 สงขลา รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า รุ่น Fortuner สีขาว หมายเลขทะเบียน 3 กฏ 6458 กรุงเทพมหานคร หรือ ขง 1 สงขลา โดยโจทก์มีรายการจดทะเบียนรถยนต์ แสดงให้เห็นว่าขณะฟ้องคดีจำเลยเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ แต่จำเลยไม่ได้ให้การถึง จึงถือว่าจำเลยยอมรับข้อเท็จจริงตามคำฟ้องของโจทก์แล้ว และต้องห้ามมิให้จำเลยนำพยานเข้าสืบเพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้เห็นเป็นอื่นแต่อย่างใด รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า รุ่น FJ CRUISER 4.0 สีฟ้าขาว หมายเลขทะเบียน ขง 2222 สงขลา โจทก์มีรายการจดทะเบียนรถยนต์ มาแสดงให้เห็นว่าขณะฟ้องคดีจำเลยเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ แต่จำเลยให้การปฏิเสธว่าจำเลยได้จำหน่ายรถยนต์คันดังกล่าวไปแล้วในราคา 2,000,000 บาท ถือว่าจำเลยกล่าวอ้างข้อเท็จจริงขึ้นมาใหม่ ภาระการพิสูจน์ย่อมตกแก่จำเลย และรถแทรกเตอร์ ยี่ห้อฮิตาชิ สีส้ม หมายเลขทะเบียน ตค 2109 สงขลา รถยนต์ยี่ห้อมิตซูบิชิ สีฟ้า หมายเลขทะเบียน กอ 6156 สงขลา รถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า สีดำ หมายเลขทะเบียน 1 กก สงขลา 9715 รถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า สีแดง หมายเลขทะเบียน คพว สงขลา 630 รถจักรยานยนต์ยี่ห้อซูซูกิ สีดำแดง หมายเลขทะเบียน คยธ สงขลา 680 รถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า สีฟ้าขาว หมายเลขทะเบียน งนข สงขลา 495 รถยนต์ยี่ห้อฮิซุซุ สีขาว หมายเลขทะเบียน บบ 2320 ปราจีนบุรี และรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า สีเทา คันหมายเลขทะเบียน นค 5101 พระนครศรีอยุธยา โจทก์มีรายการจดทะเบียนรถยนต์ แสดงให้เห็นว่าขณะฟ้องคดีจำเลยเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ แต่จำเลยให้การปฏิเสธว่า ทรัพย์สินบางรายการเป็นทรัพย์สินของครอบครัวจำเลย บางรายการเป็นสินสมรสโดยทรัพย์สินทั้งหมดถูกจำหน่ายในระหว่างอยู่กินฉันสามีภริยากับโจทก์ บาง

รายการเป็นสินส่วนตัวของจำเลย หาใช้สินสมรส คำให้การของจำเลยไม่ขัดแย้งโดยไม่แยกแยะว่า
รถยนต์คันใดเป็นของครอบครัวจำเลย เป็นสินสมรส หรือเป็นสินส่วนตัว จึงเป็นคำให้การที่ไม่
ขัดแย้งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 177 วรรคสอง ประกอบ
พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553
มาตรา 182/1 วรรคสอง ถือว่าจำเลยรับข้อเท็จจริงตามคำฟ้องของโจทก์แล้ว ที่ศาลอุทธรณ์คดี
ชำนาญพิเศษวินิจฉัยมานั้นชอบแล้ว ส่วนที่จำเลยกล่าวอ้างว่าจำหน่ายทรัพย์สินไปหมดแล้วนั้น ตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1534 บัญญัติว่า "สินสมรสที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
จำหน่ายไปเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียวก็ดี จำหน่ายไปโดยเจตนาทำให้คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งเสียหาย
ก็ดี... จึงใจทำลายให้สูญหายไปก็ดี ให้ถือเสมือนว่าทรัพย์สินนั้นยังคงมีอยู่เพื่อจัดแบ่งสินสมรสตาม
มาตรา 1533..." จึงชอบที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษจะวินิจฉัยว่าคำให้การที่จำเลยอ้างว่าได้
จำหน่ายสินสมรสไปแล้วมาลอย ๆ เป็นการกล่าวอ้างว่าจำเลยจำหน่ายสินสมรสไปเพื่อประโยชน์
ตนฝ่ายเดียวให้ถือเสมือนว่า สินสมรสนั้นยังคงมีอยู่เพื่อจัดแบ่งสินสมรสตามบทบัญญัติดังกล่าว ที่
ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษวินิจฉัยว่า รถยนต์ รถจักรยานยนต์ และรถแทรกเตอร์เป็นสินสมรสที่
ต้องแบ่งระหว่างโจทก์กับจำเลย ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น คดีมีปัญหาต้อง
วินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการสุดท้ายว่า วัว ไม้แผ่น ไม้ซุง และพระเครื่องเป็นสินสมรส
ระหว่างโจทก์กับจำเลยหรือไม่ เห็นว่า ตามคำฟ้องโจทก์มีพยานหลักฐานยืนยันได้ว่าขณะอยู่กินฉัน
สามีภริยากับจำเลย โจทก์เป็นผู้ดูแลฟาร์มวัวทั้งหมด จำเลยให้การปฏิเสธว่า ได้จำหน่ายวัวทั้งหมด
ไปเป็นเงิน 1,000,000 บาท เนื่องจากประสบภาวะขาดทุน มิได้ปฏิเสธว่ามีใช้สินสมรส เท่ากับ
จำเลยกล่าวอ้างข้อเท็จจริงขึ้นมาใหม่ ภาระการพิสูจน์ย่อมตกแก่จำเลย แต่จำเลยไม่มี
พยานหลักฐานใด ๆ มานำสืบให้เห็นตามที่กล่าวอ้าง ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ตามคำฟ้อง แม้โจทก์จะ
เบิกความตอบคำถามค้านทนายจำเลยว่า วัวตายเนื่องจากเกิดโรคระบาดก็ไม่ได้หมายความว่า วัว
ในฟาร์มจะตายไปทั้งหมด ที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษวินิจฉัยให้จำเลยแบ่งวัวที่เหลือในฟาร์ม
โดยกำหนดมูลค่าเป็นเงินจำนวน 750,000 บาท แก่โจทก์ ชอบแล้ว ตามคำฟ้องโจทก์มี
พยานหลักฐานยืนยันว่ามีไม้ซุงและไม้แผ่นดังกล่าวจริง จำเลยให้การปฏิเสธว่าไม้บางส่วนเป็นของ
บุคคลภายนอก บางส่วนเป็นสินสมรสซึ่งได้แปรรูปเป็นเฟอร์นิเจอร์แล้ว โดยกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่
แยกแยะให้เห็นว่า ไม้ส่วนใดเป็นของบุคคลภายนอก ส่วนใดเป็นสินสมรส กรณีจึงเป็นคำให้การไม่
ขัดแย้งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 177 วรรคสอง ประกอบ
พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553
มาตรา 182/1 วรรคสอง ถือว่าจำเลยยอมรับข้อเท็จจริงตามคำฟ้องแล้ว ศาลอุทธรณ์คดี
ชำนาญพิเศษไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย ต้องฟังว่าสินสมรสดังกล่าวมีอยู่จริง ตามคำฟ้องโจทก์อ้างว่า
พระเครื่องเป็นสินสมรสโดยมีพยานหลักฐาน คือ บัญชีคุมพระและภาพถ่ายพระเครื่อง ทั้งมีบันทึก
การเจรจาส่งมอบทรัพย์สินและยึดทรัพย์สินประกอบคดี ที่โจทก์ส่งมอบพระเครื่องให้แก่จำเลย 187
องค์ ส่วนจำเลยให้การปฏิเสธว่า พระเครื่องเป็นสินส่วนตัว และได้จำหน่ายให้แก่บุคคลภายนอกไป
หมดสิ้นแล้ว กรณีจึงเข้าข้อสันนิษฐานตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1474
วรรคสอง ที่ว่า "ถ้ากรณีเป็นที่สงสัยว่าทรัพย์สินอย่างหนึ่งเป็นสินสมรสหรือมิใช่ ให้สันนิษฐานไว้
ก่อนว่าเป็นสินสมรส" จำเลยย่อมมีภาระการพิสูจน์ ส่วนที่จำเลยให้การว่าพระเครื่องที่ได้มาระหว่าง
สมรสเป็นพระเครื่องที่ไม่ปรากฏในคำฟ้อง จำเลยจึงมีภาระการพิสูจน์เช่นกัน แต่จำเลยนำสืบ
พยานหลักฐาน โดยมีนายพามาเบิกความเป็นพยาน ซึ่งจำเลยยื่นบัญชีระบุพยานปากนี้ไว้ใน

วันเดียวกันกับวันสืบพยานจำเลยปากนี้ และโจทก์ได้คัดค้านการสืบพยานปากนี้ อีกทั้งพยานจำเลยปากดังกล่าวเป็นเพียงผู้มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับการดูพระเครื่อง หาใช่พยานที่รู้เห็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการได้พระเครื่องของจำเลยมาว่าเป็นการได้มาระหว่างสมรสหรือไม่ ทั้งจำเลยเองซึ่งเป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์กลับไม่มาเบิกความ ต้องถือว่าจำเลยไม่สามารถนำสืบหักล้างข้อสันนิษฐานตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1474 วรรคสอง ได้ จำเลยจึงต้องแบ่งพระเครื่องให้โจทก์กึ่งหนึ่งตามส่วนที่โจทก์นำสืบได้ว่ายังมีพระเครื่องซึ่งเป็นสินสมรสบางส่วนอยู่ ที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษวินิจฉัยมานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

ศุภร พิษิตวงศ์เลิศ · นัยนา วุฒิจันทร์จำเริญ · นันทิกา จิวัธยากุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3615/2568>